ते तत्र विविधान्दायान्विजयार्थं नरेश्वराः। प्रदास्यन्ति धनं गाश्च भक्ष्यं भोज्यञ्च सर्व्वशः।
प्रतिगृह्य च तत्सर्व्वं दृष्ट्वा चैव स्वयम्वरं। अनुभूयोत्सवं चैव गमिष्यामो यथेप्सितं।
नटा वैतालिकास्तत्र नर्त्तकाः सूतमागधाः। नियोधकाश्च देशेभ्यः समेष्यन्ति महाबलाः। १९४०
एवं कौतूहलं कृत्वा दृष्ट्वा च प्रतिगृह्य च। सहास्माभिर्महात्मानः पुनः प्रतिनिवर्त्स्यथ।
दर्शनीयांश्च वः सर्व्वान्देवरूपानवस्थितान्। समीक्ष्य कृष्णा वरयेत्सङ्गत्यैकतमं वरं।
अयं भ्राता तव श्रीमान्दर्शनीयो महाभुजः। नियुज्यमानो विजयेत्सङ्गत्या द्रविणं बहु।
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ परमं भो गमिष्यामो द्रष्टुं चैव महोत्सवं। भवद्भिः सहिताः सर्व्वे कन्यायास्तं स्वयम्वरं।
इत्यादि पर्व्वणि स्वयम्वरपर्व्वणि पाण्डवगमने चतुरशीत्यधिकशततोऽध्यायः ॥ १८४ ॥
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ एवमुक्ताः प्रयातास्ते पाण्डवा जनमेजय। राज्ञा दक्षिणपाञ्चालान्द्रुपदेनाभिरक्षितान्। १९४५
ततस्तेषु महात्मानं शुद्धात्मानमकल्मषं। ददृशुः पाण्डवा वीरा मुनिं द्वैपायनं तदा।
तस्मै यथावत्सत्कारं कृत्वा तेन च सत्कृताः। कथाऽन्ते चाभ्यनुज्ञाताः प्रययुर्द्रुपदक्षयं।
पश्यन्तो रमणीयानि वनानि च सरांसि च। तत्र तत्र वसन्तश्च शनैर्ज्जग्मुर्म्महारथाः।
स्वाध्यायवन्तः शुचयो मधुराः प्रियवादिनः। आनुपूर्व्येण सम्प्राप्ताः पाञ्चालान्पाण्डुनन्दनाः।
ते तु दृष्ट्वा पुरं तच्च स्कन्धावारञ्च पाण्डवाः। कुम्भकारस्य शालायां निवासञ्चक्रिरे तदा। १९५०
तत्र भैक्ष्यं समाजह्रुर्ब्राह्मणीं वृत्तिमाश्रिताः। तान्सम्प्राप्तांस्तथा वीरान्जज्ञिरे न नराः क्वचित्।
यज्ञसेनस्य कामस्तु पाण्डवाय किरीटिने। कृष्णां दद्यामिति सदा नचैतद्विदृणोति सः।
सोऽन्विषमाणः कौन्तेयं पाञ्चाल्यो जनमेजय। दृढं धनुरनायम्यं कारयामास भारत।
यन्त्रं वैहायसं चापि कारयामास कृत्रिमं। तेन यन्त्रेण सहितं राजा लक्ष्यं चकार सः।
॥ द्रुपद उवाच ॥ इदं सज्यं धनुः कृत्वा सज्जैरेभिश्च सायकैः। अतीत्य लक्ष्यं यो वेद्धा स लभ्या मत्सुतामिति। १९५५
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ इति स द्रुपदो राजा स्वयम्वरमघोषयत्। तच्छ्रुत्वा पार्थिवाः सर्व्वे समीयुस्तत्र भारत।
ऋषयश्च महात्मानः स्वयम्वरदिदृक्षवः। दुर्य्योधनपुरोगाश्च सकर्णाः कुरवो नृप।
ब्राह्मणाश्च महाभागा देशेभ्यः समुपागमन्। ततोऽर्चिता राजगणा द्रुपदेन महात्मना।
उपोपविष्टा मञ्चेषु द्रष्टुकामाः स्वयम्वरं। ततः पौरजनाः सर्व्वे सागरोद्भूतनिःस्वनाः।
शिशुमारशिरः प्राप्य न्यविशंस्ते स पार्थिवाः। प्रागुत्तरेण नगराद्भूमिभागे समे शुभे। समाजवाटः शुशुभे भवनैः सर्व्वतो वृतः। १९६०
प्राकारपरिखोपेतो द्वारतोरणमण्डितः। वितानेन विचित्रेण सर्व्वतः समलङ्कृतः।
तूर्य्यौघशतसङ्कीर्णः परार्द्ध्यागुरुधूपितः। चन्दनोदकसिक्तश्च माल्यदामोपशोभितः।
कैलाशशिखरप्रख्यैर्नभस्तलविलेखिभिः। सर्व्वतः संवृतः शुभ्रैः प्रासादैः सुकृतोच्छ्रयैः।
सुवर्णजालसम्वीतैर्म्मणिकुट्टिमभूषितैः। सुखारोहणसोपानैर्म्महासनपरिच्छदैः।
श्यामसमवच्छन्नैरगुरूत्तमवासितैः। हंसांशुवर्णैर्ब्बहुभिरायोजनसुगन्धिभिः। १९६५